

Z přátelských kruhů.

Z WAHOO, NEB. — Ctěná redakce: Dne 18. června ze soboty na neděli snesla se prudká elektrická bouře v okolí Wahoo. Bylo právě 12:30 hod. po půlnoci, když uhadilo do budovy katolické fary v Colon, Neb. Budova jest dvoupatrová a shořela do základů. V horších patře zničen všechn nábytek. Z přízemního obydli přispěchalví lid z Colon něco zachránil. Budova stála o smoto, štěstí míle vzdálená od místa, řka Colon. Jest obývána katolíckým knězem a jeho sestrou pývodu Ajryšského. Nikdo nebyl zabit. — Pamuje zde sucho. — Seznal jsem upřímnou snahu vaší věští lid český a proto jsem časopisu vašeho vždy zastane. A to se zděším některým prospěchářům nelíbí, neb oni milují kal, aby mohli dobře lovit. Buďte klerikální a neb svobodomyšlný, jen když píská do jejich not. Pokrok však jde neohrožen svou cestou právě osvěty a karaktern a co hlavního bez slavného vlastnění. Odnad bez milosti všechny liehvaře, kteří tlukou na národní bubnu, kteří střílí z národních děl šrapnelo do řad našich, ale jen proto, aby naděláným hlukem omámené obití spíše zlodali. Obdivuji se vaší neohrožené statečnosti, a jakou hledíte nás ubohý česko-americký lid z bahna nácty vytvrnout (kam byl nesvědomci a nevědomci zavlečen). Vyslovuji vám proto srdečný dík. Ale třeba přece vás očekává. Nebot mnoho nevědomců, nedouků, sobů, špihaverů a hlavně prospěchářů a jiných nedobřečinných musite odstranit, než se vám to úplně zdáří. Ó, kěz nepodlehnete! Ano, kdo nemůže svítit, at nezaclání. S úctou A. Pítela.

jich bratři za mořem. Zajel-li by si sem někdo z Čech, sám bez velkých řečí, skoro tajně, pak zajisté by mohl říci, co tizi nás v Americe. Ale chtít o nás psát z toho, co vypozeruje v době všeobecného vzrušení, sváteční nálady, v době bankotů a všech možných úvazů a řečí krásných, které vždy zůstávají jen řeči, tím nemůže se vykrodit před oči nesčástných pravý obraz života tak, jako ve všední den se týž tvoří. Tím se nemůže život Čechů zámořských kresdit Čechům evropským. Podotýkáte snad, mnozí čtenáři: "Což nebylo o nás hojně napsáno, což nebyla potisknuta spousta papíru, jak si hledíme života kulturního, jak jsme dobří na poli umění a vědy?" Já odpovídám: "Bylo přespříliš mnoho mluvno a psáno. To vše však z větší části byla lež a my, chudáci, zde máme radost z toho, co se o nás mluví, co by se však mluvit nemělo. Tisk, kniha jest moc, která dokáže víc, nežli kterákoliv jiná moc na zemi. Dobře vše dokáže, když jest kniha správná. Tisk všechn jest dobrou věcí, ale jakmile se tisk a knihy stanou špatnými, sejdou s cesty a ihned stanou se zlomoci, proti které by měl každý bojovat. Každý by měl střežít, by tisk se udržoval na cestě, která vede k poučení a k umravňení. Jeť potřebě všech nás k tomu, neb jen pozorujme a přesvědčte se, jak řin dál, tím více nabývá kniha špatná vlády nad knihou dobrou. Jest třeba, aby každý znal, co jest kniha dobrá a co špatná. Není vždy lehkou věcí poznat rozdíl mezi nimi. Dejme, každý, dohrý pozor, aby do rukou vašich milých nepřišla kniha špatná. A to zvláště dětem nechtě se dostanou do ruky knihy dobré, ze kterých by čerpaly poučení. Nechtě dostanou do rukou knihy, která jejich duši zrušeň. Snad ani někdo z vás, milí, nechápe, jak kolikrát zcela bezděčně z knihy bereme za své, co ona praví. Děti, má-li knihu, která jest pašna jen za účelem získu jednotlivého individua, knihu, která jest pašna, jen aby zkrátka upoutala za každou cenu, at jakýmkoliv způsobem, jen aby byla "nejnapínavější," takové knihy se střežte! Každé vše to, co mnoholetá práce vyžadovala. Krváky... Jak strašně to slovo! A přece přiléhá jako záhadu jině. Voznětě druhu toho knihou kterenkoliv, obraťte titulní list, kde stojí, že jest to jeden z nejnapínavějších a nejpointavějších románů slavného spisovatele toho a toho, obraťte list ten a z první stránky až do poslední zdá se vám, že krev z toho stříká. Slyšite strhání, vidíte vězení, a zase slyšite různá klení, kterých každá hlavníjší hrdina v románě až dost často užívá. A to vše nepůsobi na duši? To vše nekazí? Nezmravňuje to? Bohužel, dost často se čte, co zavínala řetba krváků a ne platno: tisknou se dál a otravují stále víc a víc. Literatura klassická ustupuje, je zatlačována jestem krváků. Lidé, kteří je tisknou, málo na to dbají, co napíší zhouby na dušech. Oni mají zisk a lid: jed a škvár, kterým se ubíjí každý lepší cit v člověku. Kdo jest oddán náruživě čehé krváků, jest nešťasten. Pozná se člověk ten hned a jsou-li to děti, jsou nešťastně taky a vlna spadá na rodice. Děti, čtenáři dobré knihy, jsou chloubov rodě. Prospívají ve všem a ve světe se tak snadno neokazí jako ty, jež byly vychovány krváky. Špatnost nad nimi nemá moc, oni mají duši čistou, jak jim jí dobrá kniha vytvořila. Není dost na krvácích. Přišly jako morová nákaza "detektivní novely", stejné zhouby a nebezpečné jako první. Nebylo ještě na tom dost. Ziskuchtiví nakladatelé chtěl zisk a zisk a ohlédli se po knize, která by šla na odbyt jest vše, která by ušklo z mladých čtenářů, neskláda a šel se jako tyvíns "zapovězeného ovce". Ta je vrchem všeho špatného. Tam přinon mlví neuvěřitelně, každ napřed, měl jest zisk a dítěť duše. To však nevedl nakladatelům. Mají on chtít, na nichom více jim nezabý. Proto bylo by zcela chybno onům lidem říci vřídoky, pokud nechtě nabít škvárů knihy dobré. Že-li musí být prostředek jaký a nebo jít, jen by upomínal dokladem vydávatele, že se lid neobce chť utravovat jedem krváku, když možno chstet každou dle

čonná. Nedovol nikdo, aby do své domácnosti přicházel krvákať ať v jakémkoliv způsobu. Napomínáme a širně sami dila cenná. Máme příklad v tomto listě. Není roztočilý "Pantáta Bezouček" i druhý román? Není to osvěžení duše? — Že je? Jaký to rozdíl mezi nimi a jedy—krváky! Zvláště to platí o Čechách, kteří jsou rozstrouzeni na venkovské ploše a mnohé rodiny po celý rok se ne setkají a nikdy, kdo by mluvil jejich mateřštinou. Tam pak kniha je přítelem stálým, který dochází do těch rodin a těš, povzbuzuje, přítel siec nemý, ale pbeze jen mluví. Povi mnoho. Proto je potřeba zajisté, by každá kniha ta byla dobrá. Tím spíše, že ve těch domácnostech není jiné knihy, co by poučovalo, bavilo, zúčlechtovalo. Dokáže to též jed—krváček? Nikdy! Povinností nás všech a každého jednotlivce jest číst cestu knize klassické a zaháňt knihy špatné. Jaká kniha, taký čtenář. Jaká literatura, taký národ, jak kniha psaná, tak vychovává. Nejsme národem jedním z velkých. Tluž tím spíše bychom neměli dopustit šíření krváků mezi českytmi čtenáři. Musíme věřit tomu, že bude vše lepším mezi námi, vychováva-li nás kniha, která byla pašna a vedena srdecem a ne touhou po penězích. Pak budeme míti útů k umění, ke krásnému písemnictví. Pak může o nás platit, co o nás nápsáno. Ale do dnes je to lež. Lhou nám do očí a my se ve liž ložíme. Jest to stádky sen a jestže někoho tyto řádky z něho vybavení a jen trošku každého jednoho donutí k přemýšlení, tu musí uzat, že nápravy věru třeba. Bůj musí být. Bez boje se nedokáže nic. Nesmí pak se v bojí tou na nikoho ohlížet. Vedení za jedinou cílem musí dověsti. Budou-li se házet balvany na cestu, obstraňte je a dejte co proto těm, kteří jedně k vůli sobě a jen sobě tarasí cestu k lepším mětím. Jest tady instutice ČATK, i tť by se mělo vytknout, že se nesmáji vyplnit konkol ze písnice. Přeče tu dost a dost a nutně a trvalé. Není dnes času na žerty. Dnes jsou plně ruce práce vážné. Jen se na nikoho neohlížet. Pak jest vítězství dobré věci jisté a padnou zlo musí." Milý čtenáři i spanilomyšlné čtenářky! Budete-li přemýšlet, uvážíte, že to pravda. Buďte zdraví! Hoóp Píkolo.

Z PINE CITY, MINN. — Ctěná redakce a milí přátelé a čtenáři Pokroku:—Sucho a jenom sucho po celě čáře z Černých Vrchů až sem do Minnesoty. Dnes zde praší, ale myslím, že to již pozdě, neb písnice a žita jsou vyschlá a trávy hoří jako na podzim. Farneři se těší jenom po tomhle dešti, že dostanou alespoň dost sena, by jim dobytek nepohynul. — Mluvil jsem s lidmi, kteří bývají v Dakotách a v Minnesotě již 35 roků, ale praví, že potoky, které jsou doela suché letošního roku, nikdy suché nebyly za posledních 35 let a že deště zde neměly od doby našich. Někteří farneři sekají písnice, dokud prý je zelená pro seno, neb jiného z ní nebude. — Také musím podotknouti, že jsem byl v Conway a v Lanĳin, N. D., při přednáskách dra. šky z Oklahoma City. Podářily se všude dobře, neb počasí bylo výtečné. Bylo tam několik těch starých přátel, jako p. Jan Voráček z Tiff River Falls, Minn., a pan Starý a jeho choť z Conway, neb u nich byl pan ška ubytován. V Conway byla přednáška v síni ZČB, a v Lanĳin byla asi 2 míle od města v lesku na farmě pana Vše Harasina. Tě bylo, díky pávodu jčmenného zde byl, chvála výboru pořádatelů, dosti. Ve státu North Dakota je prohibice, ale zde, co se týče právy svobodných, mají v neděli mozem více jako ve státu Nebraska. To snad proto že zde jejich blava státní. šli guvernér, není pokrytec, ale člověk povahy svobodné a přiněti a nastolující právy jiných. Viděl jsem před několika dny, že redaktor, vydávající časopis v Blair, Neb, radikuje pomíceli pana Hon. E. Sheldon pro guverněra státu Nebraska. Tak si nemohu pomíceli a musím se třeba volit a tou, že bychom tam lepšího možno než je pan Sheldona, asi díti nemohli, neb ho zatím ozbroňt již mnoho ruků a v pokryctvostí nezáheň jsem ho ještě nikdy neviděl ani o něm neslyšel. Každý myslitel občan by si měl předně dobře rozvážit a rozmyslit, nežli svůj hlas někomu dá.— Kdo je zvolen, ten za všech ty, kdo ho zvolili, kouká zkazit a každou jinou osobu, která se mu zdá v cestě k docelení jeho vlně a jeho cíle. Víť, že od Sheldonu nikdy se nedočkáme takové zrady, jaké jsme se již dočkali od někoho jiného. Ale jako je staré přísloví "Rohy patří jenom tomu, kdo je umí nosit; kdo ne, tomu se musí ubézat, by jímí nemohi stádo ostatní zničit." Anebo, "Sedlo prý patří na koně neb osla, ale ne na p... ." poněvadž to sedlo nosit neumí. — Myslím, že nás nyněší pan guvernér má tolik příležitosti se opět státí guverněrem, jako bychom měli příležitost státí se nadsudítelem. To, co nám stropil, nesmíme zapomenout. S pozdravem vás

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE. JEN NAMYSLENÝ LEKÁŘ, ohlédne, že může vyličt každou nemoc. On to ohlédne jen proto, poněvadž si myslí, že tak může oklamat chudáka nemocného krajana. Každý mužský a ženská vě, že není na světe lékař, který by věděl léčit každou nemoc. Sveo zná ušit botky, ale nerozumí jak ušit šaty. To samé je i s lékařem. Lékař, který zna léčit souchotiny, nemůže znát dobře léčit ledvinovou nemoc. Proto nevěřte svůj život a zdraví lékařům, kteří léčí všechny nemoci, kterých ani neznáto jen z obrazu v ohláskách. Tito lékaři se jen samočhválně ohlédají, ale nemohou dokázat žádného výledku. Collins N. Y. Medical Institute, je největší a nejmodernejší na světě, zaměstnává jen nejlepší doktorů na rozličné nemocné odborníků, kteří víléi vše čím možno vědět o léčbě nemocí. Také to mohou dokázat s tisíci poděkovacími dopisů. Když trpíte na nějakou nemoc, píšeť neb přideť ihned k tito odborníkům lékařům. Dr. S. E. Hyndman, lékařský říditel. The Collins N. Y. Medical Institute 140 W. 34th Street, New York City.

Jindřich Denát, ZE STURGIS, S. D. — Ctěná redakce:—Chápu se opětně péra, bych něco napsal do vašeho milého listu. Posledně jsem psal, že nám zde drobné obilí roste jako z vody. Ale bohužel, dnes tomu není tak, neb co toto píšu, vyhlíží naše drobné obilí špatně, neb zde panuje náramné sucho. Místy jest již písnice vymetána, ale klasy její neukazují na přílíž velkou úrodu. Nebudu-li přiset za několik dní, tedy budou zdejší farmáři nuceni sekat obilí na seno, neb na vyšších pozemcích nebude ani seno. Bude to asi špatná vyhlídka pro zdejší nové osadníky, obzvláště na těch "gambóch." Pakli by tam kdo chtěl nasekat seno pro svůj potah, tedy by musel požít břivý místo mašiny, neb myslím, že by tam a nie jiněho nezavádil než jen o kactus. — Pan Tomáš Janda meškál minulý týden v Rapid City, kdež byl navštívit pana Sylvestra Poula. Při té příležitosti si zakoupil v Rapid City kompas, kterého hodlá použítí k vyhledávání zdejších pozemků. Na zpáteční cestě navštívil též moji malířskou. Je-ližoz již dlouhý čas jsme se neviděli, tedy jsme mezi sebou spředli hovor, který trval až do druhého dne.— Těšila mne jeho návštěva, neb jsem již nemluvil několik měsíců česky. V zdejších okolí zřídka se stane, že se člověk shledá s Čechem. — Toto pondělí zdejší vojáci ve Fort Mead stavili jakousi parádu, při které se náležitě pohluvi a rozloučili se na několik měsíců, neb mají jedenčtého července vyrukovat do státu Wyoming, kde se zdrží několik měsíců. Myslím, že naši saloonři budou mítí odpovínek, než se tato zemská obrana vrátí. — Před několika dny přišel ve Sturgis k zabiti jeden voják, jehož jméno je mi neznámo. Odhývalo se tu divadlo, při kterém měly hrát jenom příslušníci slabšího pohlaví. Je-ližoz po straně budovy, kde program se odhýval, bylo narovnáno mnoho bedniček, nařtí vojáci si napsali, že to budou vidět zblurna, pakli si vylozou na jmenované bedničky a budou se konkat oknem. Za tím účelem se jich tam nashromáždilo tolik, že pod nimi bedničky začaly prskat a vojáci se dlii na útěk. V tom někdo vyštěřil a rána zasáhla jednoho z přehajících a způsobila mu smrtelně zranění. Za několik dní pak voják skoncl v nemocnici ve Fort Meade. Bylo hned zahájeno pátrání po vrahovi, ale až doposud nebylo zjištěno, kdo vystřelil. — Jak se dovídám, ve Fort Meade je hodná práca pro zoblížky a proto semže, neb vlna tam stavi několik kamenných maštálí, které budou stát několik tisíc dolarů. Až se tyto maštale dohotoví, tedy tam nebude nic divného, nýbrž všude je kamene a nebo cíhel. — Onedby jsou se v čtři míle zasat, neb jsem se dostal do hovoru s jedním švojím, který jak líe nebyl na farmě, at žle, kde si zbracl kus "gambó." Dal jsem se tedy v tío do hovoru a slyšel jsem poměle až o tom, co se všechno zde dá "vyrojmout." Též jsem měl hovor s karmě, neb já jsem somdíl, že v této krajine, zvláste na těch gambó, není moc velké ška na kurno. On se přel že je v tom již zkušený. Já mu na to odpovídim, jak to přýše, když je tedy teprve dva měsíce a vychořlo. Víte, jakouti může dal odpovířt? Že prý ohlédli se švojím po svém kurtu a vřídoky se výpl

Starému příteli, který po léta se osvědčoval, musíme zůstatí věrní. Máme-li zastaralé nachlazení, pak nesmíme zkoušetí všechny možné prostředky, nýbrž nutno tu hned sáhnutí k výbornému osvědčenému "Pain Expelleru". Nattěme-li si silně krk, prsa a chodidla, v krátkém čase poznáme blahodárny účinek. Možno pak "Pain Expeller" v Americe obdržeti ve všech lékárnách za 25 ctů. Láhev. Nutno však při tom dáti pozor na ochrannou známku kotva.

DOMOV VE WISCONSINU. 1200 Česko-Slovanu jest nyní usazeno blize Phillips, v okruhu Pine, Wisconsin. Pro r. 1910 přidělili jsme 10000 akřů dobré půdy k osazení Nova Praha Settlementu 45 míle od Phillips a nastaněť šak za šim až \$12.00 na akřu 10 roků. Jestže zle již 12 let a vlastnito tu nejlepší půdu. Někdeťo až se stane osadníkům v krově, šlito strán v sázce přideť hned. Farneři jedně jest svým vlastním půdou. Bezplatná Jida z Chicago neb St. Paul. Doplňte si pro cirkulár, moje a výrobce. Česko-Slovanu Vašob kraj sledčí. Bohemian-American Land and Loan Co. JNO. SCHAUER, zástupce, Box T, Phillips, Wis.

Fred Brodegaard & Co., Spolehlivý závod hodinářský a zlatnický (U KORNÝ) 115 South 16th Street, Omaha, Nebr. TELEFONY: Bell, Doug. 3662. Automatic A.2062

Dobré pivo jest lék Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru FREMONT BRW'G CO. FREMONT, NEB. Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně obilbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

České mlýny, ve Wilber, Nebr. Vyrábětelé nejlepší písnice a pravé křidle mouky, jako i české kroupky. Mouka naše jest k dostání u všech českých groceriářů v Omaze a South Omaze. Zde-liž jedenkráté zkusite mouku Wilberskou, která jest ta nejlepší v trhu, pedivo bude se na vás jen moit. Těž máme sklady v Lincoln, Neb., Cedar Rapids, Ia., Chicago, Ill., Oklahoma City, Okla., Marshalltown, Ia., a St. Louis, Mo. ZVONIČEK & AKSAMIT, maj. Nejlepším místem k nakupování stavěbního dříví, jest česká dřevařská ohrada, Chicago Lumber Co., na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. (okres) výrobitelé a královské provedení státi. — Českoslov. pišok, křesťak pluk a kovový šekl. — Ostravř štří, křivky, vařičky, stěží at občas, nálož a sponová stěrbkové desky. 9th and Marcy Streets. Omaha, Neb.